З'їдаємо чуже життя, щоб жити.
Свинячий труп з небіжкою капустою.
Меню – це некролог.

Навіть найкращі люди
мусять щось вбите гризти і травити,
аби їхні серця делікатні
не перестали битись.

Навіть найліричніші поети,
навіть найсуворіші аскети
жують і поглинають щось,
що і далі б собі росло.

Мені непросто це узгодити із добрими богами.
Хіба що легковірні,
хіба що наївні.
над світом усю владу природі віддали.
І то вона, шалена, нам накидає голод,
а там, де голод,
там невинності кінець.

До голоду одразу ж додаються відчуття:
смак, нюх і дотик, зір,
бо нам не все одно, які їмо ми страви,
і на яких тарелях.

І навіть слух задіяний
у тім, що відбувається,
адже нерідко за столами
веселі точаться розмови.